

19. Miksi suuri pettymys?

Jumalan työ on aikakaudesta toiseen hätkähdyttävän samanlaista jokaisessa suuressa uskonpuhdistuksessa ja hengellisessä liikkeessä. Ne periaatteet, joiden mukaan Jumala kohtelee ihmisiä, ovat aina samat. Nykyhetken tärkeillä liikkeillä on vastineensa menneisyyden tärkeissä liikkeissä. Seurakunnan kokemus menneisyydessä tarjoaa opetuksia omalle ajallemme.

Pyhän Henkensä välityksellä Jumala ohjaa palvelijoitaan erityisesti pelastustyön edistämiseksi maailmassa. Ihmiset ovat työkaluja Jumalan kädessä. Jokaiselle annetaan riittävästi valoa hänelle uskotun tehtävän suorittamiseen. Mutta yksikään ihminen ei ole koskaan ymmärtänyt täydellisesti Jumalan tarkoitusta oman aikansa hyväksi tehdyssä työssä. Ihmiset eivät ymmärrä hänen nimessään julistamansa sanoman kaikkia ulottuvuuksia. Edes profeetat eivät ymmärtäneet täydellisesti heille annettuja ilmestyksiä. Niiden merkitys selvisi vasta tulevaisuudessa.

Pietari sanoo: "Tätä pelastusta ovat profeetat etsineet ja tutkineet. He ovat ennustaneet ja puhuneet teidän osaksenne tulevasta armosta ja tutkineet, *mihin tai millaiseen aikaan* heissä vaikuttava Kristuksen Henki viittasi todistaessaan Kristuksen kärsimyksistä ja niitä seuraavasta kirkkaudesta. Heille ilmaistiin, etteivät he palvelleet *itseään* vaan *teitä*." 1 Mikä opetus Jumalan kansalle kristillisellä ajalla! Nämä Jumalan pyhät miehet tutkivat huolellisesti ilmestyksiä, jotka oli annettu vielä syntymättömiä sukupolvia varten. Millainen nuhde tämä onkaan maailmaa

SUURI TAISTELU

rakastavalle välinpitämättömyydelle, joka tyytyy väittämään, ettei ennustuksia voi ymmärtää.

Usein vieläpä Jumalan palvelijoidenkin mieli on niin perinteiden ja väriiden opetusten sokaisema, että he ymmärtävät vain osittain hänen sanassaan ilmaistut asiat. Vaikka Vapahtaja oli henkilökohtaisesti läsnä, Kristuksen opetuslapset luulivat muiden tavoin, että Messias olisi maallinen ruhtinas, joka korottaisi Israelin hallitsevaan asemaan maailmassa. He eivät voineet ymmärtää, mitä hän tarkoitti puhuessaan tulevasta kärsimisestään ja kuolemastaan.

"Aika on täyttynyt"

Kristus oli lähettänyt heidät julistamaan sanomaa:

"Aika on täyttynyt, Jumalan valtakunta on tullut lähelle.

Kääntykää ja uskokaa hyvä sanoma!." 2 Tämä sanoma perustui Danielin kirjan 9. luvun ennustukseen.

Kuudenkymmenenyhdeksän vuosiviikon jakso ulottuisi "voidellun hallitsijan tuloon", ja opetuslapset odottivat Messiaan valtakunnan perustamista Jerusalemiin, josta käsin hän hallitsisi koko maailmaa.

He saarnasivat heille uskottua sanomaa, vaikka he ymmärsivät väärin sen merkityksen Heidän julistuksensa perustui Danielin 9. luvun 25. jakeeseen, mutta he eivät huomanneet, että seuraavan jakeen mukaan Messias tuhottaisiin. Heidän toivonsa oli kohdistunut maallisen valtakunnan loistoon, ja tämä sokaisi heidän ymmärryksensä. Juuri kun he odottivat Herransa nousevan Daavidin valtaistuimelle, he näkivät miten hänet vangittiin, ruuskittiin, häpäistiin ja tuomittiin ristille. Millainen epätoivo ja tuska kouristikaan näiden opetuslasten sydäntä!

Kristus oli tullut täsmälleen ennustettuna aikana. Kirjoitukset olivat toteutuneet yksityiskohtaisesti. Jumalan sana ja Henki todistivat hänen Poikansa Jumalallisesta tehtävästä. Ja silti opetuslasten mieli oli

MIKSI SUURI PETTYMYS?

epäilyn sumentama. Jos Jeesus olisi ollut oikea Messias, olisivatko he joutuneet murheen ja pettymyksen valtaan? Tämä kysymys piinasi heitä hänen kuolemansa ja ylösnousemuksensa välisen sapatin toivottomina tunteina.

Kuitenkaan heitä ei hylätty. "Vaikka olen keskellä pimeyttä, Herra on minun valoni. - - Hän johdattaa minut valoon, minä saan nähdä, kuinka hän pelastaa minut." –"Pimeydessäkin koittaa oikeamieliselle valo. "Minä muutan pimeyden heidän edellään valoksi, louhikkopolut sileäksi tieksi. Nämä ovat minun tekoni, näin olen tehnyt ja näin teen yhä. " 3

Opetuslasten sanoma oli oikea: "Aika on täyttynyt, Jumalan valtakunta on tullut lähelle." Kun "aika" oli täyttynyt - Danielin 9. luvussa mainitut 69 vuosiviikkoa, jotka ulottuivat Messiaakseen, Voideltuun istus oli Johanneksen kasteen jälkeen saanut Hengen voitelun. "Jumalan valtakunta" ei ollut maallinen valtakunta, kuten heidät oli opetettu uskomaan. Se ei myöskään ollut tuo tuleva katoamaton valtakunta, jossa "kaikki vallat palvelevat ja tottelevat Sitä". 4

Ilmaus "Jumalan valtakunta" tarkoittaa sekä armon että kirkkauden valtakuntaa. Apostoli sanoo: "Astukaamme sen tähden rohkeasti *armon valtaistuimen* eteen, jotta saisimme armoa ja laupeutta, löytäisimme avun." 5 Valtaistuini edellyttää valtakuntaa. Kristus käyttää ilmausta "taivasten valtakunta" osoittamaan armon työtä ihmisten sydämessä. Samoin kirkkauden valtaistuin edustaa kirkkauden valtakuntaa. 6 Tämä valtakunta kuuluu tulevaisuuteen. Sitä ei perusteta ennen Kristuksen toista tulemistä.

Kun Vapahtaja antoi henkensä ja huusi: "Se on täytetty", syntiselle ihmisparille Eedenissä annettu lupaus lunastettiin. Armon valtakunta, joka siihen asti oli ollut Jumalan lupauksen varassa, vahvistettiin lopullisesti.

8 – suuri taistelu 225

SUURI TAISTELU

Näin Kristuksen kuolema - tapahtuma, jonka opetuslapset luulivat tuhonneen toivonsa - vahvisti sen ikiajoiksi. Samalla kun se tuotti katkeran pettymyksen, se todisti heidän uskonsa oikeaksi.

Tapahtuma, joka oli täyttänyt heidät epätoivolla, avasi toivon oven kaikille Jumalan uskollisille kaikkina aikoina.

Opetuslasten Jeesukseen kohdistuvan rakkauden puhtaaseen kultaan oli sekoittunut itsekkään kunnianhimon epäjaloa metalliseosta. Valtaistuin, kruunu ja kunnia täyttivät heidän ajatuksensa. Ylpeys ja maallinen kunnianhimo oli estänyt heitä ymmärtämästä Vapahtajan sanoja, jotka paljastivat hänen valtakuntansa todellisen luonteen ja viittasivat hänen kuolemaansa. Nämä erehdykset johtivat koetukseen, joka sallittiin heidän ojennukseksi. Opetuslapsille oli määrä uskoa suurenmoinen evankeliumi heidän ylösnoussesta Herrastaan. Heidän valmistamiseksi tähän työhön sallittiin tämä katkeralta tuntunut kokemus.

Ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus ilmestyi opetuslapsille Emmauksen tiellä ja "selitti heille Mooseksesta ja kaikista profeetoista alkaen, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu". 7 Hänen tarkoituksensa oli kiinnittää heidän uskonsa "profeetalliseen sanaan" 8, ei vain henkilökohtaisella todistuksellaan vaan Vanhan testamentin ennustusten avulla. Ensimmäisen askeleen tämän tiedon antamiseksi Jeesus otti kiinnittämällä opetuslasten huomion Moosekseen ja profeettoihin.

Epätoivosta varmuuteen

Täydellisemmässä merkityksessä kuin koskaan ennen opetuslapset olivat nyt "löytäneet sen, josta Mooseksen laki ja profeettojen kirjat todistavat!". 9 Epävarmuus ja epätoivo väistyivät varmuuden ja valoisan uskon tieltä. He olivat läpäisseet ankarimman mahdollisen koetuksen ja nähneet miten Jumalan sana oli

MIKSI SUURI PETTYMYS?

voitokkaasti toteutunut. Mikä enää saattoi tämän jälkeen horjuttaa heidän uskoaan? Syvimmässä surussa heillä oli varma lohdutus, toivo, joka oli "ankkuri, luja ja varma". 10

Herra sanoo: "Minun kansaani ei enää koskaan pilkata." "Illalla on vieraana itku mutta aamulla ilo. 11 Ylösnousemuspäivänä opetuslapset kohtasivat Vapahtajan, ja heidän sydämensä lämpeni, kun he kuuntelivat hänen sanojaan. Ennen taivaaseen astumistaan Jeesus käski heitä: "Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille luoduille" ja lisäsi: "Katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät." 12 Luvattu Lohduttaja tuli helluntaina, ja tieto ylösnousseen Herran läsnäolosta sai uskovat riemuitsemaan.

Opetuslasten kokemus Jeesuksen ensimmäisen tulemisen yhteydessä oli samanlainen kuin niiden kokemus, jotka julistivat hänen toista tulemistaan. Kuten opetuslapset saarnasivat: "Aika on täyttynyt, Jumalan valtakunta on tullut lähelle", Miller työtovereineen julisti, että Raamatun viimeinen profeetallinen ajanjakso oli kulumassa umpeen, että tuomio oli käsillä ja että ikuinen valtakunta perustettaisiin. Opetuslasten aikaa koskeva julistus perustui Danielin 9. luvun seitsemäänkymmeneen vuosiviikkoon. Millerin ja hänen työtoveriensa julistama sanoma ilmoitti, milloin päättyisi Danielin 8. luvun 14. jakeessa mainittu 2300 päivän ajanjakso, josta 70 vuosiviikkoa muodosti osan. Molemmat julistukset perustuivat saman, profeetallisen ajanjakson eri osien päättymiseen.

Ensimmäisten opetuslasten tavoin Miller työtovereineen ei täysin ymmärtänyt julistamansa sanonnan merkitystä. Kauan sitten juurtuneet väärät käsitykset estivät ennustuksen tärkeän kohdan oikean tulkinnan. Siksi he pettyivät, vaikka julistivatkin Jumalan antamaa sanomaa.

Miller omaksui sen yleisen käsityksen, että maa oli

SUURI TAISTELU

"pyhäkkö", ja uskoi, että pyhäkön puhdistaminen merkitsi maan puhdistamista tulolla Herran tullessa. Siksi hän päätteli, että 2300 päivän päätyttyä Kristus tulisi toisen kerran.

Pyhäkön puhdistaminen oli viimeinen tehtävä, jonka ylipappi suoritti vuotuisessa virantoimituksessaan. 13 Kyseessä oli sovitustyön viimeinen vaihe, synnin poistaminen Israelista. Se kuvasi Ylipappimme viimeistä työtä taivaassa, kun hän poistaa taivaan kirjoihin merkityt kansansa synnit. Tähän toimitukseen sisältyy tutkimuksen suorittaminen ja tuomitseminen, ja se tapahtuu juuri ennen Kristuksen tuloa taivaan pilvissä, sillä hänen tullessaan on jokaisen asia ratkaistu. Jeesus sanoo: "Minä tulen pian, ja tullessani minä tuon jokaiselle palkan, maksan kullekin hänen tekojensa mukaan." 14 Tästä tuomiosta kertoo Ilmestyskirjan 14. luvun ensimmäisen enkelin sanoma: "Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia hänen tuomionsa aika on tullut!"

Tämän varoituksen julistajat antoivat oikean sanoman oikeaan aikaan. Mutta kuten opetuslapset erehtyivät seitsemänkymmenen vuosiviikon lopussa perustettavanvaltakunnan suhteen, adventistitkin erehtyivät 2300 päivän lopussa tulevan tapahtuman suhteen. Vallitsevat väärät käsitykset estivät kummassakin tapauksessa näkemästä totuutta. Kumpikin ryhmä täytti Jumalan tahdon julistamalla hänen antamansa sanoman, ja kumpikin kärsi pettymyksen ymmärrettyään sanoman väärin.

Jumala saavutti kuitenkin tavoitteensa, kun hän salli tuomiosta varoitettavan tällä tavalla. Kaitselmuksessaan hän käytti sanomaa seurakunnan koettelemiseksi ja puhdistamiseksi. Rakastiko se maailmaa vai Kristusta ja taivasta? Oliko se valmis luopumaan maailmallisista tavoitteistaan ja lausumaan Herransa tervetulleeksi?

MIKSI SUURI PETTYMYS?

Lisäksi pettymys koettelisi niitä, jotka olivat tunnustaneet ottaneensa varoituksen vastaan. Kieltäisivätkö he hätiköiden kokemuksensa ja luopuisivatko he luottamuksestaan Jumalan sanaan, kun he joutuisivat kohtaamaan maailman halveksunnan sekä viivytyksen ja pettymyksen aiheuttamaan koetuksen? Luopuisivatko he Jumalan sanan vahvistamista selvistä totuuksista, kun he eivät heti ymmärtäneet Jumalan menettelyä?

Tämä koe osoittaisi, miten vaarallista on hyväksyä ihmisten selitykset sen sijaan että antaisi Raamatun selittää itse itseään. Se johtaisi todelliset uskovaiset tutkimaan tarkemmin sanaa ja uskonsa perustusta sekä hylkäämään kaikki opit, jotka eivät perustu Raamattuun, olivat ne kristillisessä maailmassa miten yleisiä hyvänsä.

Se mikä koettelemuksen hetkellä näytti hämärältä, selitettäisiin myöhemmin. Erehdyksensä aiheuttamasta koettelemuksesta huolimatta he kokisivat, että "Anteeksiantava ja laupias on Herra", että "Herran tie on hyvä, hän on uskollinen niille, jotka pitävät hänen liittonsa ja lakinsa". 15

“Niin kauan, että kaksituhatta kolmesataa iltaa ja aamua on kulunut; sitten nousee pyhäkkö taas kunniaan.”

